modlitbě, kdy babička nám poručila se modlit ke všem svatým, jsme se začali radit, proč že se nemodlíme k svatému Kašparu?! Vždyť u sousedů měli dvojčata — hochy, jeden Kašpar, druhý Melichar. A ne, a ne, se k těm dvoum modlit, protože, když jsme šli jednou přes potok a museli jsme jíti přes kameny, oni nás tam shodili do vody. Domluva byla stále větší, až nás srovnala babička Eliášova. Řeknete, co pak ta teta je tentokráte na Moravě? Ano, jsem a jest nás více, neb při návštěvě nám tak milých hostí — československých vojínů ani jinak býti nemůže. Vždyť jsme nemluvili o jiném, než jen o Čechách, o domově a v tom krátkém čase pobytu těch chrabrých vojínů raněných bylo tolik radosti a bolu mezi námi. Nebyli jsme jen na bojišti a tam v dáli, tam za mořem v našich rodných vesničkách. To bylo vyptávání na vše možné, známé! Našim milým hostem byl p. Gustav Kremláček z Třebíče, hezký to hoch, 24 roky, na obou rukou má umrzlé prsty — ubohý! Však ale přece ještě šťastnější, nežli jeho soudruzi — kdož ví?! Když jsme se trochu rozpovídali, ptám se jej, kdy dostal jakou zprávu o domově, aneb může-li nějak psát? Z domova neslyšel již po dva roky a že myslí, že by nějak přece dopis napsal. Tedy jsme se shodli, že něco napíše Gustav a něco Teta a pošlem to jeho rodičům do Třebíče. Tak to šlo, bylo vidět, že mladý pán byl před válkou vzorem krasopisu. Jak asi matka bude překvapena, dostane-li dopis dříve, nežli on přijde sám! Po odpolední besídce a po večeři nastala doba k odjezdu našich hochů. Jdeme tedy na nádraží, lidu k nevyhnutí, ale jen jsme se tlačili dál a dál k vozu. Hoši nasedali, stáli na stupátkách, tlačili se do oken. Každý, kdo mohl, posílal poslední pozdrav do rodné země, když tu moje známá povídá: Teto, tady je ten váš hezký hoch. V tom však již mě někdo drží za krk a, Tetičko drahá, ještě naposled hubičku od vás a než jsem se nadála, již byla pusa jako z podmáslí na tváři. Než se ohlédnu, již líbal zase slečnu! Šelma vojáček, ten to bral napořád, jak mu to přišlo do cesty. Tak jsme se rozloučili se slzami v očích a v mysli, jaké bude doma shledání!

Milá přítelkyně! Věřím vám, že jste se mile vy i váš pan manžel pobavili s hrdinou-vojínem, pocházejícím z vašeho rodného kraje. A velice mile potěší i zpráva vaše přátele ve starém kraji, uslyší-li ji z úst muže tak zasloužilého. Bylo by zajisté milé našim čtenářům, kdyby i více Čechů domažských podali své dojmy veřejnosti, jež na ně učinili vojíni, kteří byli v jich domácnostech hosty po čas své návštěvy v našem městě. Pořadatelka.

* * *

KOBLIŽKY.
(Doughnuts)

Baking Powder Doughnuts.

Dej do mísy 1 koflík cukru, 2 lžíce másla a 2 ušlehaná vejce, 1 koflík sladkého mléka, 1 lžičku citronového extraktu, trochu soli, 2 lžičky prášku (baking powder), přesátého se 2 koflíky mouky. Vykrájej a smaž v rozpáleném sádle.

Molassesové koblihy.

Čtyři dobře ušlehaná vejce, dva koflíky molassesu, jeden koflík podmáslí, jednu lžičku (baking soda), trochu soli a koření pro chuť a mouky tolik, aby bylo vláčné těsto, rozválej a vypíchej koblížky a smaž jako obyčejně.

Bramborové koblížky.

Jeden koflík cukru, třetinu koflíku másla, tři ušlehaná vejce a jeden koflík vařených rozmačkaných brambor, koflík a čtvrt sladkého mléka, tři rovné lžičky prášku (baking powder). Osol trochu a okořeň muškátovou kuličkou a mouky tolik, aby bylo vláčné těsto, rozválej a smaž jako předešlé.

Logika.

Host (v restauraci volá na číšníka): "Poslechněte, beefsteak je tak děsně tvrdý, že není možno jej ukousati — a k tomu ještě tak směšně malý —"

Číšník: "Ale prosím vás, kdyby byl ještě větší, pak by to byla dřina —"

ČLÁNEK VYŇATÝ Z BULLETINU ZEMĚDĚLSKÉ KOLLEJE STÁTU IOWA

Agricutural Extenson Department Home Economics

R. K. Bliss, Director,
Ames, Iowa.

Vaření tlakem páry v domácnosti.

(Od Nell. M. Bartnett a Elva V. Akin.)

Domácí kuchyň dostala se do školy do továrny a vaření parou stává se obyčejem v domácnostech. Kousek tvrdého masa nevyžaduje již velkého účtu za topivo při vaření, zručnost otce při krájení neb zubů rodiny při jedění. Masný oběd, zelenina, nákyp mohou býti dány do vařiče stlačenou parou v 11:30 hod. a býti na stole, důkladně uvařené a lahodné a chutné, určitě ve 12:00.

Co je toho příčina? Vysvětlení jest dosti jednoduché. Vaření se děje v párovzdorné nádobě. Kdykoliv pára při tvoření se neuniká, způsobuje tlak a tím tlakem temperatura značně stoupne. Touto pomůckou jídlo může býti podrobeno mnohem většímu horku, nežli v nádobě, na níž poklice těsně nepřiléhá. Když temperatura se zvýší, doba vaření se zkrátí. Na příklad, suché fazole, jež vezmou od 2 až do 3 hodin vaření v obyčejné nádobě, mohou býti dostatečně uvařené za půl hodiny v nádobě s tlakem páry. Tímto způsobem uspoří se nejenom paliva, ale i též mnoho času, jelikož není potřeby opatrování nádoby tak dlouho, míchání a dolévání tekutin, jako při dlouhém vaření.

Vařič stlačenou párou jest nejenom cenným pro účele při všeobecném vaření po celý rok, jest ale "skutečným přítelem" během sezony na zavařování a nakládání. Ovoce, zelenina a maso mohou být naloženy v mnohem kratším čase a při menší spotřebě paliva, nežli kterýmkoliv jiným způsobem.

Vařič má tvar těžkého aluminiového hrnce se zvláště přiléhavou poklicí, která se těsně přitáhne, aby se unikání páry zabránilo. Poklice jest opatřena s bezpečnostní záklopkou a závěrným kohoutkem, kterým se tlak páry reguluje. Ústrojí je jednoduché a vařicí teplota může býti mnohem snadněji kontrolována, nežli na obyčejných ,vařicích kamnech. Horkost, jíž jest zapotřebí k vyvozování páry na vaření, se získá umístěním vařiče na plynový, petrolejový, aneb elektrický hořák, nebo na kamna, v nichž se dřívím, aneb uhlím topí. Použije-li se kamen, nejlepších výsledků se docílí od prudkého ohně, jakého lze z pálení šůt, nebo třísek nabýti. Vařiče stlačenou parou může býti použito jako vařiče bez ohně, když se zahřeje, aby pára měla žádoucí tlak, potom se oheň uhasí, vařič se postaví na prkno, nebo na desku z asbestu a zabalí se přikrývkou. Úplný návod ku zacházení s vařičem zašle obchodník všem, kdož o něj požádají.

Důvody na užívání vařiče stlačenou parou.

Čas, práce a palivo se ušetří.

Peníze se ušetří, poněvadž levnější potraviny mohou lepší chuti dodati.

Potraviny se při vaření nikdy nespálí.

Potraviny vydrží déle horké, jelikož těžké aluminium horkost podržuje.

Příchuť potravin jest lepší, protože se neztrácí vypařováním, ani není ztráty šťávy při vaření.

Celé jídlo může býti uvařeno najednou, čímž ušetří se mytí nádobí, jakož i paliva.

Vyšší teplotou zničí se organismus, který by mohl otravu potravy zavinit.

Vařič jest přihodný, trvanlivý a snadno lze s ním zacházet.

Holandsko nepostoupí svoje území

Paříž, 6. června. — Rada zahraničních ministrů na mírové konferenci usnesla se včera na pozměnění smlouvy z roku 1839 v tom smyslu, že Holandsko nebude muceno nijakou část svého dosavadního území Belgii postoupiti, jak smlouvou ten státi se mělo. Za to poskytne Belgii zvláštní výhody, jichž Belgie dávno se dožadovala.

Z československé republiky

Nákup a prodej vepřového masa opět volný. — Dnem 11. dubna uvolněn nákup i prodej vepřového masa. Uvolnění toto týká se nejen živých vepřů, ale i drobného prodeje vepřového masa a vztahuje se i na maso uzené. Tím ve všem činnost Úřední sběrny jatečného dobytka v Praze je značně omezena. Její právomoc zůstane nedotčena pouze na vepřový dobytek, jdoucí ze Slovenska a z ciziny. Smí tudíž každý řezník, mající k nákupu a k prodeji vepřového masa živnostenské oprávnění, volně obchodovati tímto masem. Opět tedy padla jedna závora volného obchodu, která byla zvláště proto zajímavou, že byla již specialitou naší československé republiky. Historie jest známá a není dlouhá. Jest však trapno na ni vzpomínati. Po převratu bylo pojednou u nás masa dosti a zvláště vepřového. Celé půlky a kusy visely ve výkladci u řezníků a na háčcích v krámech. V důsledku velké nabídky klesly ceny vepřového masa z 50 k za kilogram na 20 k. Tento slibný vývoj cen zařazen byl však nejpřísnějšími rozkazy ministerstva pro zásobování lidu, které zavedlo ústřední sběrnu masa a zastavilo volný obchod a volnou konkurenci nadobro. Prorokovali jsme hned tehdy současně s uveřejněním zprávy o funkcích ústředí, sběrny masa, že jistě všechno maso vepřové z Prahy a měst vůbec vymizí a stane se opět předmětem podloudného a lichvářského obchodu. Skutečnost dala nám v několika málo nedělích úplně za pravdu a neváhali jsme proto co nejdůsledněji hájiti zájmy hladovícího našeho lidu a důrazně žádali jsme zrušení všech pokusů s novými ústřednami, když tě smutných zkušeností s těmi našimi starými ústřednami měli jsme až po krk. Trvalo to příliš dlouho, než byl konečně uvolněn opět nákup a prodej vepřového masa a nelze při úplném nynějším zrušení obchodu tohoto očekávati okamžitě takový dostatek masa, jako byl před zavedením ústřední sběrny. Doufáme však, že nyní všichni řezníci dokáží brzo ve svých obchodech, co slavnostně přísahali, a že pro ochranu republiky postarají se prozatím alespoň o dostatek levného masa vepřového.

Denně 1500 tun potravin z Terstu do Československé republiky. — Za účasti zástupců československé vlády na konferenci o zásobování našich zemí a Německého Rakouska bylo ujednáno, že denně bude vypraveno do území Československé republiky z Terstu 9 vlaků a do Německého Rakouska 3 vlaky. V případě, že by denní dovoz potravin do naší republiky klesl pod průměr 1500 tun, bude další dovoz do Německého Rakouska na tak dlouho zastaven, dokud nebude dosaženo opět tohoto minimálního průměru. Dne 2. dubna bylo do Československé republiky z Terstu vypraveno 2125 vagonů s nákladem 29,340 tun mouky, 433 vagonů s nákladem 5686 tun tuků a 62 vagony se 600 tunami kondensovaného mléka.

Ze Zemské jednoty společenstev řezníků a uzenářů v Praze. — Ministr pro zásobování lidu na zakročení zástupců zemských jednot v Čechách a na Moravě, aby byla lépe zásobena vepřovým masem větší města a průmyslová střediska, zrušil ceny na vepře a vepřové maso. V důsledku zrušení cen přejímají stavovské organisace a každý jednotlivý příslušník stavu řezničko-uzenářského občanskou morální povinnost, aby přísně pamětliv byl stavovské cti a hleděl co nejlevněji a nejvíce zásobiti v rámci možnosti své odběratele a tím splnil své občanské povinnosti vůči státu. Zároveň se žádají stavovští příslušníci, aby byli přísně toho pamětlivi a netrpěli, aby osoby neoprávněné nezasahovaly do práv živností řeznicko-uzenářských a každý jednotlivý případ oznámili příslušnému úřadu.

Pravda o českých Němcích. — "Tribune de Geneve" přináší dlouhý článek o výsledcích posledního sčítání lidu v Brně, v Ostravě a jinde, a praví: Tyto výsledky dokazují nesprávnost rakouské statistiky, které Němci používali, aby uměle zdvojnásobili počet svého obyvatelstva, které se přirozeným způsobem nedalo zvětšiti tak rychle. Němečtí politikové v Čechách se opírají o tyto nesprávné statistiky. Avšak nesprávnost těchto výpočtů jest zřejmá. Nesmí se zapomínati, že Němci žijí uprostřed Čechů, kteří mají v tak zv. německých Čechách značné menšiny. Vyjímaje okres chebský, ašský, rumburský a frýdlandský, nemají Němci nikde území čistě německého. Kdyby sloboda chtěla tyto Němce oddělíti, vrhla by zároveň několik tisíc Čechů do německého jha. Na Slovensku jest situace podobná. I kdyby se hranice česko-maďarské posunuly až k Tise, nenašlo by se tam jediné obce čistě maďarské. Týž list pojednávaje o diferencích, vzniklých mezi agrárníky a socialisty, praví: Lid československý, se tří stran obklopený nepřítelem, jistě nezapomene, že Němci a Maďaři sledují ostražitě vše, co se děje v sousední mladé republice a že by se jen radovali, kdyby zanikla přátelská harmonie, která dosud tak příznivě charakterisovala Československý stát.

Maďaři v Bratislavi kuli pikle proti republice. — Z Bratislavi, 8. dubna (Č.T.K.) Zdejší německý denní žratický časopis 'Republik' uveřejňuje interview s vládním referentem Československé republiky drem. Milanem Ivankou o internovaných kompromitovaných živlech bratislavských. Dr. Ivanka prohlásil mezi jiným: Když jsme přišli do Bratislavy, propustili jsme ihned rukojmí, zatčené naším vojskem. Na tuto blahovůli s naší strany bylo nám odpovězeno velikou organisovanou agitací proti naší republice. Časopisy předstihovaly se v pomluvách a ponižování všeho českého. Pošty, telefony, telegrafy a železnice staly se obětí sabotáže. Kdo nám byl přátelsky nakloněn, byl bojkotován. Byli jsme provokováni za každým krokem. Za bílého dne kuli bratislavští maďarští obyvatelé podvratné plány proti naší republice, jsouce v tom podporováni pešťskými kruhy.— Leč teprve poslední události v Pešti přiměly nás k ráznému zakročení. — Máme v rukou dopisy, které internovaní psali před svým zatčením bolševickým vůdcům v Pešti. V jednom dopise jsou již dokonce rozděleny úlohy, které ten, či onen měl hrát, v případě vyhlášení diktatury proletariátu v Bratislavě.

Pokus maďarských bolševiků o rozvrat v království SHS. — Do Prahy došlo několik čísel "Červených novin", kterými pešťská vláda chce prokázati, že má mezi Slováky spojení, stoupence. Úklad maďarský selhal ovšem úplně. Slovenští politici naopak praví, že nic tak zdravě nepůsobilo na konsolidaci Slovenska, jako bolševická revoluce v Pešti. Béla Kuhn však se nespokojil s neúspěchem na Slovensku a učinil podobný pokus i pro Jugoslavii. Ustavil v minulých dnech v Pešti jakýsi revoluční výbor jihoslovanský, v němž prý jsou komunisté srbští, chervatští, bosenští a bulharští. Tento výbor má úkolem rozšiřovati v jihoslovanských zemích komunistické myšlénky. Vedle toho začala maďarská vláda vydávati jihoslovanský komunistický list. Nepochybujeme, že maďarští komunisté nepochodí ani v Jugoslavii, třeba že v posledních dnech odtud rozšiřuje maďarský a německý tisk nejdivočejší fantasie, jakoby tu opravdu hrozil převrat a jakoby pro zatčení několika francouzských bývalých poslanců byl ochoten chorvatský národ provést barakiri na sjednocení a svobodě Jihoslovanstva. Ve skutečnosti v Jugoslavii není nebezpečí bolševické, ale hrozí vypuknutí bouře proti Italům.

"Lépe bylo ve Slezsku za vlády Čechů" — volají hladoví polští dělnici. — Z Mor. Ostravy, 8. dubna. (Č.T.K.) — V sobotu došlo v Dědicích k velikým hladovým demonstracím. Polští dělnici uspořádali schůzi a táhli po ní k obchodu Kristofovského, žádajíc, by byla otevřena jeho skladiště. Obchodník odmítl tak učiniti. Přivolaní poličtí vojáci střelili do lidu a zastřelili dělníka Buchalku. Zástup vedral se přes to do obchodu a vyplenil jej. Dva Poláci, kteří se vyznamenávali štvanicemi proti Čechům, byli davem ztlučeni. Dav volal: "Do Haliče s nimi! Ať žije Slezsko! Lépe bylo ve Slezsku za vlády Čechů!" V pondělí konal se pohřeb zastřeleného dělníka za veliké účasti obyvatelstva. V závodech byla zastavena práce.

Legionáři z Ruska v Praze. — Příjezd těchto nad jiné vítaných hrdinů je nejnovější událostí Prahy. Také už jejich rázovité postavy se objevily na pražských ulicích, kde budí všeobecnou sympatickou pozornost. Hnědý jejich úbor stejně jako modrý stejnokroj jejich francouzských druhů je velice úhledný a spořádaný, a vzezření všech výborně vzdor těžkým útrapám, které přestáli. Energický výraz tváří vyzařuje mužnou energii lidí, kteří viděli kus světa a mají vnitřní vědomí své ceny. Kdekoli se objeví, jsou ihned se všech stran obklopeni zvědavým obecenstvem, které na ně pohlíží s patrným respektem a láskou, kterou si zaslouží svými činy. Z rozhovoru s nimi dovídáš se o dojemné lásce, s jakou se těšili na svůj domov, ale slyšíš také hrůzné podrobnosti o nynějším stavu ruských poměrů — které líčí jako hotové peklo i hlubokou nesmířitelnou nenávist k těm, kteří tento stav vyvolali. Doufejme, že brzy od některého z nich, zajisté nad jiné povolaného, dozvíme se veřejně, jak soudí na základě svých zkušeností o nynějším ruském ráji, jak by nám ho rádi u nás někteří lidé vymalovali. Česká veřejnost, jež právem jeví takový sympatický zájem o naše ruské bojovníky, dokáže, bohdá, svou vděčnost k nim nejen slovy, ale i skutky!

Největší ozdoba Prahy — div republiky. — Průměrný Pražan nedovede si ani uvědomit, jakým skvostem jsou pro Prahu veliké petřínské sady, parky a zahrady. Právě v této době mělo by se již energicky pracovat k sjednocení a zveřejnění všech sadů a zahrad petřínských, což by znamenalo pro Prahu nejskvělejší sady, jaké nemá v této krásné poloze žádné město evropské. Zvláště vyvlastnění zahrady strahovského kláštera, semináře a lobkovické zahrady dávno žádá veřejný zájem Prahy. Přirozeno, že strahovská i seminářská zahrada vyžadovaly by jiné úpravy. Ohromný komplex sadů táhl by se pak s celého úpatí Petřína až na Strahov, kde na místě bývalých strahovských lomů vzniknou nové sady. Jaká krásná zákoutí byla by tu za bývalou citadelou, jejíž hradby by musily býti vhodně upraveny, různými schůdky učiněny přístupnými a ověnčeny opínavými rostlinami a keři. Sad tento by se mohl ve velkém pruhu táhnout v alejích až na Bílou horu, kde by měl přejíti v národní park rozšířením Hvězdy a spojením sadovým Hvězdy se Šárkou, jež by ovšem na všech místech musila býti dokonale zalesněna. Na místě tragické porážky bělohorské mohlo by se zřídit lapidarium bělohorské, kamž by se svezly všechny potupné sochařské památky na Habsburky a jezovitskou jedovatou protireformaci, jež nepatří do musei našich. Ani takový starý Radecký nepatří do našeho musea. Na těchto místech poblíže letohrádku Hvězdy měl by býti též vybudován velký pomník statečným českým vojínům na Bílé Hoře — ideově třeba spojený s pomníkem padlých legionářů ve světové válce. Pomník hrdinům bělohorským a mstitelům Bílé Hory. — Celý komplex petřínských zahrad od Újezdu až k Podbabě stal by se tak národním parkem, spojeným, jenž by od ozdobných sadů přešel ve Hvězdě a v Šárce v přírodní sady, v Šárce divokou romantickou krajinu. V Podbabě vybudováním vltavského mostu přecházel by skvostný tento věnec národního parku v nové, skvělé sady v Troji a zakončen by byl Královskou Oborou, Stromovkou, jež sama je klenotem Prahy dosud nedoceněným. Stržením ohyzdných kasáren újezdských vyřešil by se též vstup do petřínských sadů. Vhodnou architektonickou úpravou dal by se tu vyřešit nad Malou Stranu nádherný prospekt, skvělý protějšek k Národnímu divadlu. Zde na úpatí Petřína bylo by též jediné nejvhodnější místo pro pomník statečným českým vojínům na Bílé Hoře — ideově třeba spojený s pomníkem padlých legionářů ve světové válce. Pomník hrdinům bělohorským a mstitelům Bílé Hory. — Celý komplex petřínských zahrad od Újezdu až k Podbabě stal by se tak národním parkem, spojeným, jenž by od ozdobných sadů přešel ve Hvězdě a v Šárce v přírodní sady, v Šárce divokou romantickou krajinu. V Podbabě vybudováním vltavského mostu přecházel by skvostný tento věnec národního parku v nové, skvělé sady v Troji a zakončen by byl Královskou Oborou, Stromovkou, jež sama je klenotem Prahy dosud nedoceněným. Stržením ohyzdných kasáren újezdských vyřešil by se též vstup do petřínských sadů. Vhodnou architektonickou úpravou dal by se tu vyřešit nad Malou Stranu nádherný prospekt, skvělý protějšek k Národnímu divadlu. Zde na úpatí Petřína bylo by též jediné nejvhodnější místo pro pomník Smetanův. Pražan i cizinec do Prahy příhyvší v bezprostřední blízkosti centra velkoměsta mohl by tu vejíti do sadů a ponořit se do krásného parku, lesů a romantických krajin po celý den patře na stále nově přírodní krásy. Byl by to luxusní den na jaře, v létě i v jeseni. Nebylo by se pak třeba ptát s Čechovem: Je život krásný? V Praze, kdo by chtěl v pravdě žíti, byl by vždy krásným.

Konec štvavým pomluvám. — Předsednictvo České Obce Sokolské spolu se Svazem Dělnických Tělocvičných Jednot, vydalo toto prohlášení: S ohledem na zprávy v poslední době se opakující, jako by Sokolstvu byly vydány zbraně, aby jich použili proti dělnictvu, usnesli se podepsaní zástupcové Č. O. S. i Svazu Dělnických Tělocvičných Jednot na tomto společném projevu: Ministerstvem Národní Obrany projevena ochota jak jednotlivým jednotám Sokolským tak i dělnickým k účelům milíční výchovy zbraně propůjčiti, čehož mohou spolky tyto použíti. Nejde tu tudíž o nějakou jednostrannou přízeň vůči jednomu z obou sdružení, nýbrž o vážnou, společnou snahu, čelící k povznesení všeobecné branności národa. Mínění, že by snad zbraní těchto mohlo býti používáno proti jednotlivým vrstvám národa, jest pouhou smyšlénkou, proti níž nutno jest se ohraditi co nejdůrazněji.

Nevyplenitelné šmokovství. — Z německé žurnalistiky je šmokovství nevyplenitelné. Přesvědčujeme se o tom denně v německých novinách, vycházejících kdekoliv. Zde malý příklad: Hamburger Fremdenblatt přinesl z péra svého spolupracovníka, — který ve skutečnosti sedí patrně v Tagblattu a je židem — článek, který takto začíná: "Sotva v kterém státě je obecenstvo tak dobře vycvičováno, jako v nové naší republice. Jeho vůdcem a řídičem je tisk, který denně dodává obyvatelstvu duševní a politickou stravu. Budiž hluk a je hluk — budiž klid a je klid! Po tomto captatio benevolentiae dal by se očekávat seriosní článek, ale to by ho nesměl napsat německý šmok. Ten však nedovede než pomlouvat známou methodou — "však Brutus etihodný je muž". — Dopisovatel totiž tvrdí, že "Němec může zase na ulicích používati své mateřské řeči!" To "zase" je sprostá lež, neboť byl-li kdo v Čechách omezován v používání své mateřštiny, byli to Češi a to na přečetných místech soustavně. Dopisovatel pak vykládá to své "zase". Prý se stalo v nazírání toho, že v Paříži prohlédli a shledali, že Sudetských Němců není málo, ale tři a půl milionu. Začal vát ostrý vítr z Paříže a proto se ulevilo pražským Němcům. A pak prý stracen z bolševictví působí. Šmok nedovede být objektivní, jinak by musel naznačit, jak Němci se těší, že bolševictví shltne česko-slovenskou republiku a tak vášniví Němci marně hledí přivést ostatní zarytce k správnému úsudku, že by bolševictvím byli v první řadě a nejvíce postiženi právě Němci.

Smutný návrat legionáře.—Dne 19. dubna navrátil se do Písku ruský legionář Fr. Herudek, jenž v bojích s bolševiky byl těžce raněn a musela mu býti odňata noha. Domů dlouho nepsal, až nyní příchodem svým rodinu překvapil. Radostné shledání a smutné zároveň, neboť rodina jeho byla krutě osudem pronásledována. Otec byl při nakládání dříví zabit, jedna sestra je hluchoněmá, druhá je už dlouho nemocná a operativně odňata jí noha nad kolenem a teď jediný živitel rodiny vrací se jako invalida. Sokol v Písku a ve Rzenci obrací se ke všem lidem dobrého srdce o podporu pro tuto nešťastnou rodinu.

Časopis československého důstojnictva. — Plukovník Hanf oznamuje v listu československé milice, že ministerstvo národní obrany povolilo mu vydávati časopis pro důstojníky. Úkolem tohoto listu bude budit vlasteneckého a demokratického ducha mezi důstojnictvem a odstraňovati různá nedorozumění, která povstávají tím, že nebyla až dosud důstojnictvu umožněna volná rozprava o věcech jich se týkajících!